Samenvatting:

Introductie

Het plaatsen van een totale elleboogprothese is een goed geaccepteerde behandeling van het pijnlijke ellebooggewricht bij reumatoïde arthritis. Wij presenteren hier de eerste prospectieve studie naar de Souter-Strathclyde totale elleboogprothese.

Methoden en technieken

Tussen juni 1982 en december 2000 zijn er 204 totale elleboogprothesen geplaatst bij 166 patiënten met reumatoïde arthritis. Alle patiënten zijn postoperatief gevolgd. De gemiddelde follow-up duur was 6,4 jaar. Van alle patiënten zijn de klinische gegevens preoperatief gescoord, 1 en 2 jaar na de operatie en daarna met regelmatige tijdsintervallen.

Resultaten
Ten tijde van de laatste follow-up waren slechts 6 van de 204 ellebogen pijnlijk in rust. Tien patiënten (10 ellebogen) zonder voorafgaande klachten van de nervus ulnaris ontwikkelden na de operatie paresthesiën in het traject van deze zenuw. Patiënten met rustpijn en klachten van de nervus ulnaris voor de operatie, hadden een significante kans deze symptomen ook na de operatie te ontwikkelen. Als echter rustpijn of een verminderde functie van de elleboogprothese optrad tijdens de follow-up was de kans op aseptische loslating van de humeruscomponent significant verhoogd. Vierentwintig elleboogprothesen zijn gereviseerd vanwege aseptische loslating van de humeruscomponent (10x), aseptisch loslating na een fractuur (6x), dislocatie (4x), diepe infectie (2x), beperkte beweging (1x) en een humerus fractuur vlak boven de prothese (1x). Eén prothese werd verwijderd vanwege aseptische loslating en acht protheses werden verwijderd vanwege diepe infectie. Vijf andere protheses hadden radiologische loslating bij de laatste follow-up. De overleving van de prothese, naar de methode van Kaplan-Meier, is 77,4 % na 10 jaar en 65,2 % na 18 jaar.

Conclusies
Het plaatsen van totale elleboogprothesen is geassocieerd met veel complicaties en is daarom slechts geïndiceerd in patiënten met duidelijke lichamelijke beperkingen van de elleboog. De resultaten van de Souter-Strathclyde prothese zijn vergelijkbaar met andere typen elleboogprothesen, hoewel aseptische loslating van de humeruscomponent nog steeds een probleem is.